

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Шумен, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в публично заседание на дванадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: София Анд. Радославова

Членове: Нели Г. Батанова
Димчо Ст. Луков

при участието на секретаря Станислава Ст. Стойчева
като разгледа докладваното от София Анд. Радославова Въззивно
наказателно дело от частен характер № 20233600600246 по описа за 2023
година

Производството е по чл. 319 от НПК.

С присъда № 16/11.04.2023г. постановена по НЧХД № 7 87/2022г.
Шуменският районен съд :

-Признал Т. Ф. К. ЕГН ***** за виновен в това, че 26.01.2022г., в гр. Шумен, казал и извършил нещо унижително за честта и достойнството на Н. П. Г. ЕГН *****, обида в нейно присъствие, като деянието е извършено на публично място -престъпление по чл.148, ал.1, т.1 от НК, във вр. с чл.146, ал. 1 от НК, като на основание чл.148, ал.3, във вр. с чл.146 ал.2 от НК го освободил от наказание, тъй като обидената отвърнала веднага с обида;

-Осъдил Т. Ф. К. ЕГН ***** да заплати на Н. П. Г. ЕГН ***** сумата от 1000лв. /хиляда лева/, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на извършеното престъпление по чл.148, ал.1, т.1 от НК, във вр. чл.146, ал.1 от НК, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на деянието - 26.01.2022г. до окончателното изплащане на сумата, като частично уважен граждански иск, предявен от пострадалото лице в хода на съдебното производство, като отхвърлил иска в

останалата му част до пълния предявен размер, като неоснователен и недоказан.

На основание чл.2 от ТДТГПК осъдил Т. Ф. К. ЕГН ***** да заплати държавна такса върху уважения граждански иск в размер на 50 /петдесет/ лева;

-Признал Н. П. Г. ЕГН ***** за виновна в това, че 26.01.2022г., в гр. Шумен, казала и извършила нещо унижително за честта и достойнството на Т. Ф. К. ЕГН *****, обида в негово присъствие, като деянието е извършено на публично място -престъпление по чл.148, ал.1, т.1 от НК, във вр. с чл.146, ал.1 от НК, като на основание чл.148, ал.3, във вр. с чл.146 ал.2 от НК я освободил от наказание, тъй като обидения отговорил с обида;

-Осъдил Н. П. Г. ЕГН ***** да заплати на Т. Ф. К. ЕГН ***** сумата от 1000лв. /хиляда лева/, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на извършеното престъпление по чл.148, ал.1, т.1 от НК, във вр. с чл.146, ал.1 от НК, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на деянието - 26.01.2022г. до окончателното изплащане на сумата, като частично уважен граждански иск, предявен от пострадалото лице в хода на съдебното производство, като отхвърлил иска в останалата му част до пълния предявен размер, като неоснователен и недоказан;

На основание чл. 2 от ТДТГПК, осъдил Н. П. Г., да заплати държавна такса върху уважения граждански иск в размер на 50 /петдесет/ лева.

Оставил без уважение искането, подсъдимия по първоначалната тъжба Т. Ф. К., да бъде осъден да заплати на Н. П. Г., направените от нея разноски по делото.

Оставил без уважение искането, подсъдимата по насрещната тъжба Н. П. Г., да бъде осъдена да заплати на тъжителя по насрещната тъжба Т. Ф. К., направените от него разноски по делото.

Срещу така постановеният съдебен акт е депозирана жалба от адв.Ф. Л. от ШАК в качеството му на защитник на подсъдимия Т. Ф. К.. В същата жалбоподателят намира, че присъдата е постановена при нарушаване на закона, поради неправилно прилагане на същия, съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия и защитата. Счита, че неправилно районният съд е признал в

извършване на престъпление подс. К. и не е наложил наказание на Н. П. Г.. Според защитата неправилно и незаконосъобразно е бил уважен предявения от тях граждански иск, както и е било отхвърлено искането за присъждане на разноси. Прави се искане за прекратяване на наказателното производство по отношение на подзащитния му, на основание чл.334, ал.1, т.4 от НПК за прекратяване на наказателното производство. Алтернативно моли за:

- отмяна на присъдата и връщане на делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане;

- постановяване на присъда, с която да бъде оправдан подсъдимия К. изцяло, както и да се отхвърли предявения срещу него граждански иск;

- да се измени присъдата по отношение на Н. П. Г., като и се наложи наказание в предвидения от закона размер, както и да бъде уважен изцяло предявения срещу нея граждански иск;

- да бъде уважено искането за присъждане изцяло на направените деловодни разноси и на двете съдебни инстанции.

Срещу присъдата на РС-Шумен е депозирана въззивна жалба и от адв.Б. Ж. и адв.А. Р. от ВАК, защитници на подсъдимата Н. П. Г.. С жалбата се изразява становище за наличие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на подсъдимата. Същите са подробно развити в писменото допълнение към въззивната жалба: неправилно частните жалби, които имат качеството на насрещни са разгледани в едно производство, мотивите към присъдата не съответстват на закона и се равняват на липса на мотиви, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при постановяване на съдебния акт.

Прави се искане да отмяна на присъдата на ШРС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда и алтернативно да бъде постановена нова присъда, с която да бъде постановена осъдителна присъда срещу подсъдимия по първоначално предявената частна тѣжба и да бъде оправдана подзащитната им.

Подсъдимият К., редовно призован, се явява лично и с адв.Л. от ШАК, редовно упълномощен. Защитата поддържа жалбата, както и изложените доводи пред първата инстанция. Изразява становище относно правилността в действията на районния съд с допускането на насрещната тѣжба за

разглеждане в едно производство. Детайлно развива доводи относно аналитичната дейност на първоинстанционния съд. Моли изцяло да бъде уважена въззивната жалба ведно с изложените алтернативни искания.

Подсъдимият Т. К. се съгласява с изложеното от неговия защитник. Сочи, че точно затова, че не е извършил нищо от това за което е предаден на съд е бил активен в това да намери и осигури за съдопроизводството видеозаписите, които са приложени по делото. В последната си дума моли съда да бъде оправдан.

Подсъдимата Н. Г., редовно призована се явява лично и адв. Р. и адв. Ж., и двамата от АК-Варна.

Адв. Р. в изложението си поддържа така депозираната жалба и доразвитите в допълнението към нея доводи. Акцентиращ върху допуснатите съществени процесуални нарушения, изразяващи се в допускането на разглеждане на двете насрещни тъжби в едно производство, както и че мотивите на съдебния акт не съответстват на закона, които според него се приравнява на липса на мотиви, наличие на противоречия в тях. Моли за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане и алтернативно подсъдимата Г. да бъде оправдана, а подс. К. да бъде признат за виновен по така повдигнатото му обвинение.

Адв. Ж. споделя изложеното от неговия колега-защитник. Развива подробно довода за противоречие в мотивите към присъдата на районния съд, непълнота и липса на анализ на факти и доказателства в мотивите, както и доводът за съвместно разглеждане в един процес на двете насрещни тъжби.

Подсъдимата Г. изразява съгласие с изложените от нейните защитници. Не се признава за виновна и моли да бъде оправдана.

Въззивната инстанция при проверка на присъдата, обсъди изложените доводи и като провери същата изцяло съгласно изискванията на чл. 313 - 314 от НПК установи предпоставките за прилагане на чл. 334 т. 1 от НПК.

Производството е образувано по тъжба на Н. П. Г. срещу Т. Ф. К., за това че на 26.01.2022г. в гр.Шумен умишлено накърнил честта и достойнството ѝ на публично място, като я обидил. В обстоятелствената част на тъжбата са описани действията на Т. К., а именно, че на кръстовището на ул.“В.Априлов“ и ул.“Харалан Ангелов“ в гр.Шумен, пред ОУ „Димитър Благоев“ и показал неприлични жестове-среден пръст и в присъствието на

много хора я обиждал с думите „ На тебе ма, да ти еба майката“, „На майка ти у путката“, „Заради тебе ма, стана задръстване ма, не виждал ли?“.

Пред първоинстанционния съд е депозирана насрещна тъжба и от Т. К. срещу Н. Г., за това че по същото време и място в гр.Шумен му нанесла обида като му показала среден пръст и отправила към него думите „Какво искаш бе мангал долен? Не виждаш ли, че оставям детето си на училище“, „Престани да ми говориш да ми говориш на развален език бе“, като обидата е нанесена публично и се почувствал обиден от думата мангал, която според възприятията му в преносно значение се използва заради тъмния цвят на кожата и кореспондира с ромския етнос, към който той не принадлежал.

При въззивната проверка настоящия съдебен състав констатира, че е налице процесуално основание за неговата отмяна. Разпоредбата на чл. 81 от НПК не поставя изисквания подателя на тъжбата да прави правна квалификация на деянието, за което сезира съда, макар че в конкретният случай това е направено. Задължителен реквизит е обаче посочването на обстоятелствата на престъплението. Неслучайно настоящата инстанция посочи по -горе тези обстоятелства, описани и в двете тъжби, тъй като очертават обективно дейността на лицата срещу които е насочена тъжбата, изразяваща се в неприлични жестове и фрази, чрез които е осъществено престъплението. Всички тези обстоятелства са неизменна част от обвинението, нещо повече те са неговия предмет и съдът е задължен да ги изследва с необходимото внимание. Най- накрая те следва да намерят място и в съдебния акт. Това не е сторено. Присъдата страда от процесуални пороци, които не могат да бъдат отстранени в настоящото въззивно производство и предпоставят неговия резултат.

В тъжбата на подс. Г. е посочено, че деянието на К. се изразява в това, че ѝ показал неприлични жестове-среден пръст и в присъствието на много хора, на публично място и я обиждал с думите „На тебе ма, да ти еба майката“, „На майка ти у путката“, „Заради тебе ма, стана задръстване ма, не виждал ли?“. В присъдата районният съд е посочил единствено, че е осъществил деянието в нейно присъствие и на публично място. В диспозитива на присъдата липсва посочване на изпълнителното деянието - чрез какви точно действия – жестове, думи е осъществено то. В мотивите, въпреки техния обем, съдът е приел, че обидата е осъществена, чрез неприличен жест-

среден пръст и фразата „Да ти еба майката, заради тебе стана задръстване, не виждаш ли“. Останалата част от фразите, възприети от Г. като обида и изрично посочени в тъжбата са останали извън вниманието на първоинстанционния съд. Липсва оправдателен диспозитив по отношение на другите изрази, посочени в тъжбата, подадена от Н. Г.. Изписването само на бланкетния текст на приетата от съда за нарушена норма води неминуемо до нарушаване правото на защита.

По идентичен начин първоинстанционния съд е подходил и по отношение на диспозитива в присъдата, който касае дейността на подс. Г.. И макар в мотивите на съда да са обсъждани всички действия и фрази на Г., с които съдът е приел, че е осъществила престъплението, в диспозитива на присъдата е изписана бланкетната норма на чл.148, ал.1, т.1 във вр. с чл.146, ал.1 от НК, без уточнение в какво се изразява деянието от обективна страна, което води до същия порок.

За съставомерността на деянието по чл.148, ал.1, т.1 от НК – „обида нанесена публично“ е ирелевантно дали мястото, където е извършено деянието е общодостъпно. От значение е дали *при извършването на деянието е имало само едно лице или изразите са казани пред две и повече лица. Публичността на обидата изисква не само присъствието на повече лица, но и тези лица лично да са чули и възприели обидните изрази.* В този смисъл е и съдебната практика решение №102/24.02.1976 г. по н.д.№ 59/76 г., I н.о. на ВС, решение № 270/ 17.05.1975 г. по н.д. № 213/75 г. II н.о. на ВС, решение № 22/31.01.1995 г. по н.д. №558/94 г., III н.о на ВКС.

В диспозитива на присъдата съдът е приел, че подсъдимият К. е извършил деянието на „публично място“ и го е признал за виновен за деяние по чл.148, ал.1, т.1 от НК, във вр. с чл.146, ал.1 от НК. В мотивите на присъдата на стр. 8 е приел, че деянието му се изразява в казване публично , пред повече от едно лице на обиден израз „Да ти еба майката, заради тебе стана задръстване, не виждаш ли,, и показал неприличен жест с ръка. По-надолу посочил, че обидния израз и неприличния жест е бил възприет от пострадалата, както и от присъстващите лица. В мотивите не са посочени кои са тези присъстващи лица и въз основа на какви доказателства съдът прави извод, че същите са възприели обидните думи и жестове. Налице е липса на мотиви по отношение квалифициращия признак „обида нанесена публично“,

по който подсъдимия е признат за виновен.

По идентичен начин в мотивите към присъдата, свързани с дейността на подс. Г. съдът е приел на стр.11, че деянието е извършено на публично място, пред училище и в присъствието на деца. В диспозитива на присъдата подсъдимата е призната за виновна за деяние по чл.148, ал.1, т.1 от НК, във вр. с чл.146, ал.1 от НК, като обидата е извършена на „публично място“. Дали деянието е извършено на публично място може да бъде обсъждано от съда като обстоятелство, имащо относимост при преценката за степента на обществената му опасност. За съставомерността на деянието не е от значение мястото, където е извършено деянието, а дали е осъществено в присъствието на други лица, които да са чули обидните изрази и да са възприели обидните жестове. По-надолу в мотивите е посочено, че „обидния израз и неприличния жест се изразява в казване публично, пред повече от едно лице на обиден израз „показала неприличен жест, среден пръст с вдигната дясна ръка и го нарекла „мангал долен“, с което е засегнала честта и достойнството на пострадалия“. В мотивите не са посочени кои са тези присъстващи лица и въз основа на какви доказателства съдът прави извод, че същите са възприели обидните думи и жестове. Налице е липса на мотиви по отношение квалифициращия признак „обида нанесена публично“, по който подсъдимата е призната за виновна.

Гореизложеното обосновава извода, че е налице липса на мотиви, което представлява допуснато съществено процесуално нарушение. Същото е от категорията на абсолютните процесуални нарушения и не може да бъде отстранено във въззивното производство.

Въззивната инстанция намира, че от първоинстанционния съд са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.3, т.2, предл.1 от НПК. Нарушенията са отстранени, поради което ШОС намира, че следва постановената присъда на ШРС да бъде отменена, а делото да се върне за ново разглеждане на първата инстанция. Предвид изложеното въззивната инстанция намира, че не следва да взема отношение по останалите доводи, изложени във въззивните жалби

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда №16/11.04.2023г. постановена по НЧХД № 20223630200787/2022 г. по описа на Шуменският районен съд и **ВРЪЩА** делото за ново разглеждане от друг състав на РС-Шумен.

Решението е окончателно.

На основание чл.340 ал.2 от НПК на страните да се изпрати писмено съобщение, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____